

på tingene, og gøre opmærksom på, at jeg tror, at hvis man lavede skatteopkrævningen frivillig, så ville man ikke få det ind i skat, som man får i dag. Hvis man lavede – som man har det i visse stater i USA – en folkeafstemning om, hvorvidt der skulle være skattestigninger eller ej, tror jeg heller ikke, vi havde det skattetryk, vi har i dag.

Men det er jo så nemt, når man sidder i sin lænestol, at sige: Nåh ja, men det er jo naboen, der betaler. Det er jo i virkeligheden ikke mig, der betaler, det er naboen, for det er via skattebilletten, og så mærker vi det nok ikke, for så bliver det fordelt på os allesammen.

Og så er der rødt igen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg undrer mig stadig væk over det her med den etiopiske minister. Etiopien har vi udnævnt til programsamarbejdsland. Det er ikke noget, jeg har været enig i, men det er blevet udnævnt som programsamarbejdsland. Men den hjælp, vi hidtil har givet, har vi givet i et samarbejde mellem Dansk Røde Kors og Etiopiens Røde Kors, og det er netop hjælp til selvhjælp, så den hjælp, vi giver i øjeblikket, er jeg meget enig i går til nogle steder, hvor der er virkelige sundhedsproblemer og sociale problemer. Etiopien er et meget dårligt eksempel, synes jeg.

Det kan godt være, man kan finde andre eksempler, f.eks. havne, der har været dårlige. Vi er alle sammen enige om, at hvide elefanter, som man kalder dem, må vi undgå. Men jeg synes da netop, at Etiopien er et meget godt eksempel på, at vi har givet en overgangsbistand, hvor det har været en frivillig organisation, der har organiseret tingene på græsrodsplan.

Hvis jeg skal sige noget kritisk om Etiopien, så er det, at vi lidt for hurtigt har sagt, at det ville blive programsamarbejdsland, for det er netop et eksempel på, at vi nok skal vente med at sige det, til vi er sikre på, at det er et demokrati. Der er også menneskerettighedskrænkelser i Etiopien.

Jørgen Estrup (RV):

Det sociale topmøde i København repræsenterer et gennembrud for den betragtning, at fattigdom og social afmagt er centrale årsager til væbnede konflikter, til økologiske katastrofer, til flygtningestrømme, i det hele taget årsag til et globalt samfund præget af konflikter, nød og generel ustabilitet.

Dermed er man også ved noget, der er helt centralt i FN's Charter, som man kan læse i såvel præambelen til Charteret som i kapitel 9, hvor netop den betragtning er grundlæggende. Men det er noget, som i FN's historie gentagne gange har været genstand for indædt diskussion og modstand fra visse lande, ikke mindst de velhavende lande, som ikke havde lyst til at acceptere, at spørgsmål om deres sikkerhed også hang sammen med den fattige del af verdens livsvilkår og med den fattigdom, man kunne iagttage.

Denne konflikt er tilsyneladende nu brudt ud. Nu får vi et topmøde om de sociale forhold, om fattigdommen og dermed altså en erkendelse af, at konfliktforebyggelse og fattigdomsbekæmpelse er to sider af samme sag, og at social udvikling ikke bare er et nationalt spørgsmål; det er i høj grad også et internationalt spørgsmål. Dermed er vi også tilbage ved den debat, som netop udspandt sig med Fremskridtspartiets ordfører som den centrale person.

Fra dansk side er der selvfølgelig ikke nogen stor grund til at diskutere vores egen velfærdsmodel i den sammenhæng, selv om det i høj grad også er et dansk ansvar. Vi ved godt, at vores velfærdsmodel har lidt vokseværk, at den trænger til at trimmes, og at vi – i hvert fald flere af os – gerne vil lave visse reformer, som i højere grad realiserer det, man kunne kalde velfærd under ansvar. Den diskussion får vi rig lejlighed til at føre i anden forbindelse.

Derimod er der grund til at lægge mere vægt på, at vi i vores egen bistand til den tredje verdens fattigste lande i høj grad har lagt vægt på netop fattigdomsbekæmpelsen. Det er dét, der er det centrale krav til vores bistand. Og dermed har vi altså længe sat fokus på den debat, som topmødet skal have.

Det kan naturligvis gøres endnu bedre, end det har været gjort hidtil, og det er bl.a. det, der ligger i den nye strategi for Danidas bistand. Jeg vil godt i den forbindelse sige tak til ministeren, som jo understregede, at man nu sætter gang i arbejdet om, at landestrategierne vurderes ud fra en fattigdomsmålsætning, og at vi får en handlingsplan og en redegørelse til Folketinget. Det er jeg i hvert fald tilfreds med, og jeg tror også, at Udenrigsudvalget, som bad om det i en beretning sidste folketingsår, er tilfreds.

Danmark har gjort meget. Vi har nået 1 pct. af bruttonationalproduktet. Vi har lavet gældsletelse. Vi har ikke mindst lavet en miljø- og katastroferamme, som sætter miljøet i centrum. Der-